

Boj s pandemií nesmí být záminkou pro likvidaci demokracie

Prohlášení Klubu na obranu demokracie k opatřením ohledně koronaviru

Česká společnost i západní demokratické společenství stojí dnes před snad největší zkouškou od druhé světové války. Nepřítel tentokrát není vně: musíme se sami vypořádat s nebezpečnou pandemií a prokázat přitom zároveň pevnost, odpovědnost a umírněnost.

Evropská unie zaznamenává nebezpečí, která z toho plynou. Např. v prohlášení devatenácti zemí Unie z 1. dubna t.r. se otevřeně hovoří o „riziku útoků na principy právního státu, demokracii a základní práva, které může vyplývat z přijetí některých krizových opatření“. Je třeba mít jistotu, že hodnoty Unie jsou dodržovány. Podobně se vyjádřila i předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová. A místopředsedkyně Evropského parlamentu Katarina Barleyová byla 11. dubna ještě otevřenější: „Nyní jsou vlády některých zemí ve velkém pokušení, aby si pod pláštíkem boje s pandemií opatřily neomezené mocenské kompetence.“

A právě to je teď případ dnešní České republiky. V její legislativě dominují ANO miliardáře Babiše, komunisté, poslanci extrémního hnutí SPD a oslabená sociální demokracie. Představují spolehlivé zázemí pro menšinovou Babišovu vládu s komunistickou podporou.

Česká republika měla velké štěstí, že ji pandemie na rozdíl od západních a jižních spojenců nezasáhla plnou silou. Nechceme zpochybňovat odvahu a vytrvalost řady našich lidí, kteří za ztížených podmínek zajišťovali a zajišťují každodenní provoz naší společnosti. Zároveň platí, že se dnešnímu establishmentu a spřízněným médiím podařilo rozpoutat hysterii a prosadit opatření v nynější podobě krajně problematická. Za podstatné považujeme zejména

- způsob uzavření českých hranic pro české občany i pro příchozí z jiných zemí,
- tak přísnou úpravu nařízení nosit roušky, jaká v EU s výjimkou Slovenska nemá obdoby.

Pokud jde o cestování, není to jen turistika a obchodní styky. Obecně jde o udržování bezprostředních osobních kontaktů mezi občany spřízněných zemí. A roušky nejen že znamenají nepříjemnou a často zbytečnou překážku v osobním styku, ale zároveň pro mnohé chtě nechtě symbolizují zacpaná ústa a nesvéprávnost. Řada z nás je na to vše citlivá už proto,

že jsme se v minulosti podíleli na odporu proti komunistickému režimu a tu dobu nám to tak trochu připomíná.

Zmírnění, jež vláda zatím nabídla, jsou naprosto nedostatečná. Obracíme se na opoziční demokratické strany v Parlamentu ČR, aby v následujících dnech a týdnech prosazovaly opravdu zásadní změny.

A k vedení Evropské unie se obracíme s prosbou. Jsme si vědomi toho, že na většině našich politických problémů jsme se my Češi podepsali sami tím, komu jsme v minulých několika letech ve svobodných volbách dali důvěru. Prosíme, věnujte nám přesto trochu pozornosti a porozumění. Na světě není jen Viktor Orbán.

Naše spoluobčany prosíme, pokud s námi souhlasíte, připojte se k nám svým podpisem.

V Praze, 28. dubna 2020

Za výbor Klubu na obranu demokracie:

Bohumil Doležal, Miroslav Fleischman, Jan Scheinost

Členové KOD a bývalí účastníci Demokratické iniciativy:

Martin Erben, Vladimír Fritsch, František Hodík, Vladislav Kahle, Petr Kreuz, Martin Litomiský, Hana Mahlerová, Josef Matoušek, Jitka Matoušková, Pavel Otto, Herbert Pařízek, Jan Pavlík, Ondřej Pěč, Vladimír Peřina, Hana Petrásková, Vojtěch Průša, Ivan Rigel, Tamara Riglová, Jan Řeřábek, Václav Řeřábek, Aurelie Skřivanová, Lenka Smětáková, Gabriela Sodomková, David Svoboda, Milan Sýkora, Pavla Sýkorová, Jiří Šimeček, Miroslav Štengl, Karel Štindl, Stanislav Toula, Vladislav Vaňák, Jiří Vaněk, Ladislav Voves, Milan Zapletal, Jan Zima